

Νίκος Καζαντζάκης

Απόσπασμα από το βιβλίο Αναφορά στον Γκρέκο

Ο Τίτυρος βασίλευε στη Δευτέρα τάξη. Βασίλευε, ο δύστυχος, μα δεν κυβερνούσε. Χλωμός με γυαλάκια, με κολλαριστό πουκάμισο, με μυτερά στραβοπατημένα λουστρίνια, με μια μεγάλη μύτη τριχωτή, με λιγνά δάχτυλα, κιτρινισμένα από τον καπνό. Δεν τον έλεγαν Τίτυρο, τον έλεγαν Παπαδάκη, μα μια μέρα του 'φερε ο κύρης του ο παπάς από το χωριό πεσκέσι ένα μεγάλο κεφάλι τυρί. «Τι τύρος είν' αυτός, πάτερ;» έκαμε ο γιος του, τ' άκουσε μια γειτόνισσα που έτυχε στο σπίτι, το 'πε παραπέρα, πήραν τον κακομοίρη τον δάσκαλο στον μεζέ και του 'βγαλαν το παρατσούκλι. Ο Τίτυρος μας λοιπόν δεν μας έδερνε, παρακαλούσε. Μας διάβαζε Ροβινσώνα, μας εξηγούσε την κάθε λέξη κι ύστερα μας κοίταζε με τρυφεράδα κι αγωνία, θαρρείς μας παρακαλούσε να καταλάβουμε. Μα εμείς ξεφυλλίζαμε τον Ροβινσώνα και κοιτάζαμε εκστατικοί στις κακοτυπωμένες ζωγραφιές τα τροπικά δάση, τα δέντρα με τα παχιά φύλλα, τον Ροβινσώνα με το φαρδύ χορταρένιο καπέλο και τη θάλασσα γύρα που απλώνονταν έρημη. Κι ο κακόμοιρος ο Τίτυρος έβγαλε την ταμπακίέρα του, έστριβε ένα τσιγάρο να το καπνίσει στο διάλειμμα, μας κοίταζε ικετευτικά και περίμενε.

- Ποιο είναι το πραγματικό όνομα του ήρωα;

.....

Με ποιο ήταν γνωστός;

.....

Ποιο ήταν το επάγγελμα του ήρωα;

.....

- Συμπλήρωσε τα επίθετα και τις μετοχές που περιγράφουν εξωτερικά τον ήρωα.

....., με γυαλάκια, με πουκάμισο, με
 λουστρίνια με μια μύτη
 με δάχτυλα, από τον καπνό

- Στην περιγραφή του δασκάλου ο συγγραφέας δεν εκφράζει τα συναισθήματά του γι' αυτόν. Μπορούμε όμως να τα συμπεράνουμε. Ξαναδιάβασε προσεκτικά το κείμενο και γράψε σε μια παράγραφο τι ένιωθε ο συγγραφέας για τον δάσκαλό του.

.....

.....

.....

.....

.....

.....